

633

1955

FIGYELEM!

Az előadó a szöveget a helyi viszonyoknak megfelelően módosítsa, bővítse, helyi példákkal egészítse ki.

Holdanként száz mázsa burgonyatermés

(Diafilm-szöveg)

1. kép

Mindennapi kenyерünk mellett legfontosabb élelmiszerünk a burgonya. Egyetlen terméket, élelmiszert sem lehet olyan sokféleképpen elkészíteni, mint a burgonyát. Gumója sok könnyen emészthető keményítőt tartalmaz, azért igen tápláló. Egy kilogramm burgonya 1 kg nyershússal egyenlő kalóriaértékű. Takarmányértéke is nagy. Fontos ipari nyersanyag is. Fontosságát, elterjedtségét bizonyítja az, hogy világviszonylatban a legfontosabb kultúrnövények sorrendjében a kilencedik, hazánkban pedig az ötödik helyet foglalja el. Szántóterületünk 5 százalékán termelünk burgonyát. Széleskörű használata folytán joggal mondhatjuk mindennapi burgonyánknak.

2. kép

A mérsékelt éghajlat kultúrnövényei között a burgonya a szántóföld egyik legnagyobb termést hozó növénye. Leginkább a laza szerkezetű, de tápanyagokban gazdag tápanyagokat kedveli. Termesztésére a jó táperőben lévő homok, homokos vályog és vályogos homok a legalkalmasabb, de kiváló termést adnak a tőzegtalajok is. Jó eredménnyel termeszthető azonban a kötöttebb, de könnyen művelhető vályog- és agyagos talajokon is. Évente csaknem félmillió

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
Növedéknapló
1955. évi A. 11798 SZ.

holdnyi területen termelünk burgonyát. Termésátlagaink azonban igen alacsonyak, nem fedezik a szükségletet. A mezőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat alapján ezért is kell a burgonya termésátlagát országos viszonylatban évenként 10—15 mázsával emelni. Erre meg is van a lehetőségünk. Számos állami gazdaság, termelészövetkezet és egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt bebizonyította, hogy a burgonya termésátlaga jelentősen fokozható.

3. kép

Hazánk legfőbb burgonyatermelő vidékei: a Nyírség, Somogy megye és a Duna—Tisza köze élenjáró burgonyatermelői, állami gazdasági, termelészövetkezeti dolgozók, egyénileg dolgozó parasztok országos mozgalmat indítottak a burgonya termésátlagának fokozására. 1954-ben 472 termelészövetkezet 4 és félezer, 18 340 egyénileg dolgozó paraszt közel 14 000 kataszteri hold burgonyaterülettel csatlakozott a 100 mázsás burgonyatermelési mozgalomhoz. A bátor kezdeményezők jelszava lett: „holdanként 100 mázsa burgonyatermés“. Hogy a mozgalom nem csupán jelszó, már eddig is számos eredmény bizonyítja. 1954-ben például a balkányi állami gazdaság 400 holdon 101 mázsa, a varjúlaposi „Győzelem“ termelészövetkezet három éven keresztül 170—180 mázsa, Vinnai András vencesellői dolgozó paraszt 165 mázsás kat. holdankénti termésátlagot ért el. Mit kell hát tennünk, hogy a 100 mázsás termés valóban országos mozgalom, országos eredmény legyen?

4. kép

A nagy burgonyatermés alapjait jóelőre biztosítani kell. Az előrelátó gazda mindig egy évvel előbb gondoskodik a jó burgonyaföldről. A burgonyát sohasem szabad önmaga után termesztetni. Legkevesebb 3—4 év múlva kerülhet burgonya ugyanarra a helyre. Ha ezt a szabályt nem tartjuk be, egészséges és bő termésre aligha számíthatunk. Bár a burgonya előveteményben nem nagyon változatos, a jó előveteményt azonban nagyobb őszi terméssel hálálja meg. Jó előveteménye a kalászosok.

5. kép

A kalászosok, főként a rozs, elkorhadt szárrésze a talajt lazává, levegőssé teszi. A kalászosoknál még jobban kedveli a pillangós virágú előveteményeket. A pillangós virágú növények a talajban nitrogént hagynak hátra.

6. kép

Ha sok burgonyát akarunk termelni, nem szabad fukarkodni az istállótrágyával. A helyes vetésforgó szerint az istállótrágyázásra 3—4 évenként kerül sor. Burgonya alá katasztrális holdanként 150—200 mázsa jóminőségű istállótrágya szükséges, ami különösen a homokos talajon megkétszerezheti a termést.

7. kép

Az istállótrágyát mindig ősszel hordjuk ki és 20—25 cm mélyen szántsuk alá.

8. kép

Burgonyával a futóhomokot is hasznosíthatjuk. Az ilyen talajra szalmás istállótrágyát hordjunk és még augusztus vagy szeptember hónapban szántsuk alá, hogy a szántás még az őszy folyamán kizödelhessen. Ha a futóhomokra nincs elegendő istállótrágya, vagy a szántást nem tudjuk korán elvégezni, a szántást halasszuk tavaszra. Sovány homoktalajon pedig jó eredményt biztosít a zöldtrágyázás. Erre a célra savanyú talajokon igen jól bevált a feltáracsázott tarlóba vetett csillagfürt, ami holdanként 25—30 mázsával növeli a termésátlagot. Meszes talajok zöldtrágyanövénye a somkóró.

9. kép

A csillagfürtöt általában csak akkor szoktuk ősszel alászántani, ha magot kötne. Inkább csak kora tavasszal szántjuk alá, mert így megvédi a homokot a szél pusztító hatásától és felfogja a téli csapadékot is.

10. kép

Az istállótrágyázással azonban még nem fejeztük be a nagy burgonyatermés alapjainak lerakását. Az istállótrágyán kívül őszele kataszteri holdanként 120 kg szuperfoszfátot, kora tavasszal 80 kg kálisót kell kiszórni. Ha az istállótrágyázás elmarad, általában 200 kilogramm szuperfoszfátot, 150 kg kálisót és 80—130 kg pétisót szükséges kiszórni. Pétisót egymagában lehetőleg ne használjunk, mert így buja lombozatot nevel és a beérést késlelteti.

11. kép

A sikeres termelés egyik alapfeltétele: a talaj és éghajlati viszonyoknak legjobban megfelelő fajták kiválasztása is. Az egyik burgonyafajta korai termésével, a másik a fajtaállandóságával, a harmadik bő termésével fizeti vissza a gondos és szakszerű termelői munkát. Mindegyik burgonyafajtának van valamilyen jó tulajdonsága, amiért létjogosultságot szerzett hazánkban.

A Korai Rózsa burgonya talaj és víz tekintetében a legigényesebb fajta. Jó trágyaerőben lévő homokos vályogtalajban díszlik legszebben. Nem bő, de korai termő. Jövedelmezőségét a korai termés biztosítja. A szabolcsi homokos vidéken kedvelt fajta. A gumó héja halványrózsaszínű, húsa fehér, alakja hosszúkás, kissé lapított. Rügyei sekélyek, levele felálló, finom tapintású.

12. kép

A Gülbaba korai érésű, igen jó burgonyafajtánk. Gumója megnyúlt alakú, finom halványvörös héjú. Keményítőtartalma 12—14 százalék. Bőven termő, jól főzhető, sokáig tárolható. Különösen — előcsíráztatva — korai burgonyatermelésre megfelelő.

13. kép

Igen jó minőségű fajtánk — mely téli burgonyaszükségletünk számottevő részét fedezi — az Ella-burgonya. Talaj és víz tekintetében nem igényes. Gumójának héja világossárga, húsa krém-

színű, alakja hosszúkás, lapított. Rügyei középmeleyek. Magas, erős bokrú, középkorai érésű. Keményítőtartalma közepes, a főzéskor szétesik.

14. kép

Igen jó minőségű, középkorai étkezési fajta a Margit-burgonya. Talaj és csapadékkal szemben igénytelen. A kötöttebb talajokat kedveli. Gumója gömbölyű, vagy kissé megnyúlt. A tárolást jól bírja.

15. kép

Burgonyanemesítőink fáradhatatlan munkáját több értékes burgonyafajta dicséri. A betegségeknek ellenállóbb, nagyobb termést adó burgonyafajták széleskörű elterjesztése jelentősen hozzájárul a nagy termések folyamatos biztosításához.

A Kisvárdai Burgonyakísérleti Telepen előállított 776. a közép-érésű étkezési burgonyák közé tartozik. Talaj iránt nem igényes, kevés csapadékkal is beéri. Gumója gömbölyű, sárgás héjú, sárgás húsú. Tárolásra érzékeny.

16. kép

Igen bőtermő, középkesői étkezési rózsaburgonya a Kisvárdai 495. Talajjal és csapadékkal szemben igénytelen. Héja rózsaszínű, fehér húsú, gumója gömbölyded, sekély-középmély rügyekkel.

17. kép

Az igénytelen fajták közé tartozik a Kisvárdai 820. középkesői burgonya is. Gömbölyded és hengeres gömbölyű, okkersárga héjú, sárga húsú. Gumója a tárolást jól bírja. Dús virága szép lila színű.

18. kép

A Kisvárdai 249. gumója hosszú hengeres, kissé lapított. Héja rózsaszínű, húsa fehér, középkesői. Jól tárolható. Táperőben gazdag talajt szereti.

19. kép

Bőtermesű, jó minőségű, közepes keményítőtartalmú burgonyánk az Aranyalma. Talajban nem válogatós, bár könnyű, száraz homokra nem való. Gumója lapított, kerek. A tárolást jól bírja.

20. kép

Állataink jobb takarmányozásának biztosítása érdekében is törekednünk kell a burgonyaterméseredmények fokozására. Jól bevált takarmányburgonya a talajjal, csapadékkal szemben igénytelen, gömbölyű, sokszor körtealakú, bőtermő, középérésű Krüger. Vigyázni kell azonban a tárolására, mert könnyen bemelegszik.

21. kép

A burgonya nemcsak fontos emberi táplálék, igen jó állati takarmány, hanem fontos ipari nyersanyag is. Erre a célra jól bevált a magas keményítőtartalmú, gömbölyű gumójú, vöröshéjú, fehér húsú, csapadékkal szemben igénytelen, későn érő Wohltmann burgonya. A talajban nem igen válogatós. Könnyű homokon azonban nem gazdaságos a termelése. A tárolást bírja.

22. kép

A burgonyának több száz fajtája, változata van. Az egyes burgonyafajtáknak jó ismertetőjele a fényhajtás. Minden burgonyának más színű, más alakú a fényhajtása. A Kisvárdai 495. burgonya fényhajtása pl. alul vöröseslila, közepesen szőrözött, gyökérdudorai sárgászöldek, felső részük enyhén vörösszínű.

23. kép

Ilyen szépen csirázik az egészséges Ella burgonya. Fényhajtásának alsó és középső része zöld, körtealakú, erősen szőrözött. Felső része világoszöld.

24. kép

A Margit-burgonya fényhajtása az alsó és felső részén sötét kékeslila, erősen szőrözött, közepén sárgászöld.

25. kép

Könnyen nézhetnénk ezt is valamilyen északi sarkvidéki tünevénynek, pedig ez az Aranyalma nevű burgonya bő termésének igérete. A fényhajtás alsó részén barnáslila, közepén sárgászöld, felül halványan barnászöld színű.

26. kép

Csak a gondosan kiválogatott, szakszerűen tárolt burgonyától várhatunk bő termést. Ha a prizmába beteg gumók kerültek sok mázsa burgonya megy veszendőbe.

27. kép

Vetőburgonyánk csiraképességéről jó előre győződünk meg. Kora tavasszal a prizma több helyéről vegyünk ki burgonyát és 16—18 C fokos, gyengén megvilágított helyiségben végezzünk próbacsiráztatást. Az egészséges burgonya ilyen erőteljes, vastag csírákat hoz.

28. kép

A vékony cérnacsíra már eleve elárulja, hogy a burgonya belsőjében rendszerint itt lappang a pusztító betegség.

29. kép

Ha helytelenül tároltuk a burgonyát, az egészséges burgonya is cérnacsírákat hoz. Ha a próbacsiráztatáskor azt tapasztaljuk, hogy 3—5 százaléknál több a vékony cérnacsíras, vagy a nem csirázó

gumó, a burgonyát elő kell csiráztatni. Ha a vetésre szánt burgonya prizmában van elvermelve, a tavaszi felmelegedés megindulásakor a prizma földtakaróját meg kell vékonyítani és egy-két méterenként a prizma alján vágjunk ablakot, hogy a hideg eltávozzon és a burgonya fokozatosan felmelegedjen.

30. kép

Az ilyen ikernövényes, fiasodott gumókat ne ültessük el, mert ezek után csak apró burgonya terem.

31. kép

Amikor elolvad a hó és a talaj megszikkad, folytatódik a harc a nagy burgonyatermésért. Ennek első ütközete a tavaszi talajelőkészítés. A tavaszi talajmunkákkal biztosítjuk a burgonya számára a mélyen laza, gyomtalan talajt és megőrizzük a télen felhalmozódott vízkészletet.

Amint a talajra rá lehet menni, az őszi szántásokat simítóval, vagy boronával munkáljuk el.

32. kép

Az összetömődött felső talajréteget fogással porhanyítsuk meg. Így a talaj gyorsabban felmelegszik. Minél többször végezzük el a talajlazítást az ültetésig, annál jobb ágyat biztosítunk a burgonya számára.

33. kép

Amint az idő felmelegedett, kibontjuk a prizmákat. A szakszerűen vermelt burgonya tavasszal is egészséges. Olyan friss, mintha most került volna ki a termőföldből.

34. kép

Ültetés előtt a vetőgumót ismét gondosan át kell válogatni. Csak jó csíráképeségű, fajtaazonos, egészséges és lehetőleg tyúktojás-nagyságú gumókat ültessünk el.

35. kép

Beteg, fertőzött gumót ne ültessünk el, még ha kis méretekben látszik is a fertőzés, mert ezzel tovább terjesztjük a betegséget.

36. kép

Közvetlenül az ültetés előtt végezzük el a mély talajjavítást. Ennek legjobb módja a kultivátorozás, vagy ekekapával végzett porhanyítás.

37. kép

Nagy jövedelem érhető el előcsíráztatott burgonya termelésével. Az előcsíráztatott burgonya termése négy-öt héttel korábban fogyasztható, mint a nem előcsírázotté. A korai újjburgonyáért jóval magasabb árat kap a termelő, s e nagyobb jövedelem megéri a többletmunkát. A kórán lekerülő burgonya helyére pedig másodnövényt lehet vetni. Az előcsíráztatást 18–20 C fok hőmérsékletű helyiségben, ládáknban, polcokon, dróthálón, vagy a padlón is végezhetjük. Erre a célra legalkalmasabb fajta: a Korai Rózsa, a Korai Sárga és a Gülbaba burgonya.

38. kép

A burgonya terméseredménye nagy mértékben fokozható fészektrágyázással. E módszerrel jobban kihasználjuk a trágyát is és jelentősen több burgonyánk terem. Fészektrágyázáshoz használhatunk teljesen érett istálló- vagy komposztrágyát. Igen jól hasznosíthatjuk a műtrágyákat szervestrágyával való keverésben. A keverékhez általában katasztrális holdanként 50 kg pétisót, 120 kg szuperfoszfátot és 100 kg kálisót használunk, amelyet kétszeres mennyi-

ségű komposzttrágyával, jó érett istállótrágyával, vagy humuszban gazdag talajjal keverünk össze. Önmagukban főleg a nitrogén- és a káliműtrágyák hatásosak. Ha csak műtrágyát használunk, vigyázunk, hogy a műtrágya és a gumó közé négy-öt cm vastag földréteg kerüljön.

39. kép

Az országban igen sok helyen a burgonyát tavaszi szántásba, eke után ültetik. Ez helytelen módszer, mert a tavaszi szántással szárítjuk a talajt, a barázda oldalába rakott gumók pedig nem egyforma mélyen kerülnek a talajba. A sorok nem lesznek egyenesek és így nehezebb a gépi növényápolás is.

Az eke utáni ültetésnél jobb a kapa utáni ültetés. Ültetés előtt gépi vagy kézi sorhúzóval jelöljük ki a sorokat. A korai érésű, valamint a kisebb lombozatú fajtákat 60—65 cm sor és 35—40 cm növénytávolságra, a későbbieket és a dúsabb lombozatúakat 70 cm növénytávolságra ültessük. Ennél ritkábban, különösen homoktalajon, ne ültessük a burgonyát, mert a nagy tenyészterületet a burgonya nem képes kihasználni, a nedvesség megőrzése érdekében pedig fontos, hogy a talajt a lombozat teljesen betakarja és hűvösen tartsa. Homoktalajon 12—15 cm, kötöttebb talajon 8—12 cm mélyen ültessünk. A sorok iránya szárazabb vidékeken lehet kelet-nyugati, csapadékosabb vidékeken és láptalajon észak-déli irányú legyen.

A helyesen ültetett burgonyatáblán holdanként 22—24 000 tőnek kell lenni. Ezzel legjobban használjuk ki a területet és több termést kapunk, mint a kevesebb tőről.

40. kép

Nagyüzemben az árutermelésre szánt területen, különösen a csapadékos vidékeken és láptalajon négyzetesen ültessük a burgonyát, 70×70 cm távolságra. A négyzetkijelölést kultivátorra szerelt töltőgető ekével végezzük és a meghúzott barázdák találkozásai helyére rakjuk a burgonyát. Egy fészekbe két gumót tegyünk, egymástól 5—8 cm távolságra.

41. kép

Jó és gyors munkát végez az ültetőgép. A korszerű szovjet burgonyaültetőgépek egyenes sorokba, azonos növénytávolságra és mélységre rakják a gumókat és azonnal takarják is.

42. kép

A taksonyi állami gazdaságban ilyen kultivátorra szerelt burgonyaültetőgépet szerkesztettek. Egy nap alatt 20 katasztrális hold burgonyát ültet el. Teljesítménye 108 ember egy napi munkájával egyenlő.

43. kép

Kelés után elérkezett a nagy burgonyatermés eléréséért indított harc harmadik szakasza: a növényápolás. A jó talajelőkészítés és a helyes vetés után is csak akkor számíthatunk bő termésre, ha a növényápolást idejében és jó minőségben elvégezzük. Kelés után a burgonya első növényápolási munkája a fogasolás, amelyet mindaddig nyugodtan végezhetünk, amíg a burgonyabokor a borona keretét túl nem nőtte.

44. kép

Fogasolás után a burgonya sorközeit gépvontatású, vagy fogatos kapával, a sorokat kézikapával gondosan meg kell kapálni. A gondos növényápolás a burgonya egész tenyészidejére hatással van.

45. kép

Ha a növényzet a 12—15 cm magasságot elérte, kezdjük meg a töltögetést, amelyet két-háromszor végezzünk el. A töltögetést lehetőleg eső után végezzük, amikor a talaj nyirkos. Ügyeljünk arra, hogy a nedves föld a fiatal szárrészekhez kerüljön. Ezzel a növényt fokozott gumókötésre kényszerítjük.

46. kép

Kézi töltögetésnél is tartsuk be a helyes töltögetés szabályait. Egy-egy töltögetéskor két-három cm-rel vastagítsuk a bokor köré húzott földréteget.

47. kép

Ne várjon sok és nagy burgonyatermést az, aki a bokrokat megfojtja. A helytelenül végzett töltögetéssel nem növeljük, hanem csökkentjük a termést. A helyesen feltöltött burgonyató a töltögetés után ugyanabban a helyzetben marad, mint előtte volt. A száraz szellősen, arányosan elosztva állanak a bokorban. Az ilyen töltögetés nem szárad úgy ki, mert jól felfogja a csapadékot.

48. kép

Ilyenkor kell gondolni a jövő évi termésre is. Ha a válogatás alkalmával nem vettük észre az idegen fajtájú gumókat, akkor nyáron távolítsuk el. Virágzásának elütő színéről, bokortípusáról, levélzetéről könnyen felismerhetjük az állomány zömétől eltérő idegen fajtatöveket. A fajtatisztaság megőrzése és a jövő évi bő termés biztosítása végett a vetőgumó parcellán gondosan végezzük el a negatív és pozitív szelekciót.

49. kép

A negatív szelekcióval eltávolítjuk a fejlődésben lemaradt, sodrott levelű beteg töveket is. Az első negatív szelekciót a kelés után két-három hét múlva, a másodikat java virágzáskor végezzük el. A fajtaidegen és beteg töveket ilyenkor ismerhetjük meg könnyebben.

50. kép

Különös gonddal vigyázzunk arra, hogy a beteg tövek ne maradjanak a burgonyatáblán. A levélsorvadás, levélsodródás, fertőző hervadás és még néhány betegség nagy kárt tehet idei termésünkben és veszélyezteti jövő évi termésünket is.

51. kép

Az ilyen beteg tövekről nem várhatunk bő termést.

52. kép

Ne sajnáljuk a nem odavalókat. Inkább ilyenkor semmisítsünk meg egy tövet, mint 10—15 beteg gumó fertőzőn tízszerannyit.

53. kép

Alig van szebb látvány, mint egy virágzó burgonyatábla. Az egészséges, szép burgonya nemcsak gyönyörű virágjával, hanem gazdag termésével is meghálálja a gondos ápolást.

54. kép

Virágzás után a burgonyát ne töltögessük, mert a virágzással együtt indul meg a gumókötés. Ehhez pedig a burgonyának nyugalomra van szüksége.

Ilyenkor végezzük el a pozitív szelekciót, amely abból áll, hogy a legszebb, legfejlettebb bokrokat jelző karókkal, pálcikákkal, vagy nádszálakkal megjelöljük és kiszedéskor ezeknek a termését vetőgumónak külön szedjük.

55. kép

Ez a különbség a jó termelőerőben lévő, jól előkészített talajba ültetett, gondosan ápolat burgonya és a sovány földbe ültetett burgonya között.

56. kép

Mindig többet, mindig jobbat! Ez a cél vezeti burgonyatermelőinket, akik azért dolgoznak, hogy éghajlat- és talajviszonyainknak legjobban megfelelő, bő termő burgonyafajtákat állítsanak elő. Élenjár ebben a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet Kisvárdai Kísérleti Gazdasága.

57. kép

Több mint százféle fajta burgonyával kitartóan folyik a kísérlet. Ezek nemesítéséből jönnek létre a legjobb fajták.

58. kép

Korai és késői fajták ugyanazon táblában, egyforma bánásmód alkalmazásával.

59. kép

Figyelmesség, ügyesség, türelem kell a keresztezéshez.

60. kép

Az összehasonlító kísérletek közvetlenül egymás mellett figyelhetők meg legjobban.

61. kép

A burgonyát, ezt a fontos növényünket óvnunk kell minden betegségtől, minden kártevőtől. A sokféle gombakártevő mellett legveszedelmesebb ellenség az amerikai burgonyabogár. Az 1 cm hosszú, 10 fekete csíkú, halvány pirossárga fedőszárnyú bogár május végén sárga színű tojásait a burgonyalevél fonákán 20-as, 30-as csoportokban rakja le. A kezdetben vérpiros, majd egyre világosodó, végül narancssárga színű 1 cm hosszú lárva olyan falánk, hogy rövid idő alatt felfalja a burgonya levélzetét. Egy nőstény bogár 400—800 petét rak. Egy nyáron kétszer is szaporodik.

62. kép

Ahol elszaporodik, mérhetetlen pusztítást végez. Ezért irtása kötelező. Aki felismeri, azonnal jelentse a tanácsnak, hogy időben elejét vehessék a pusztításnak és megakadályozzák tömeges elszaporodását.

63. kép

Amikor a burgonya levélzete sárgulni kezd, állandóan figyelni kell a burgonya érését. Az étkezési, takarmányozási és ipari célra termelt burgonyát akkor kell felszedni, amikor a lombozat és a szár leszáradt, a gumók héja pedig már a csúcson sem foszlós. A vetőburgonya felszedésével nem kell megvárni a levélzet teljes leszáradását. A szedést lehetőleg száraz időben végezzük. Nagy területen alkalmazzuk a gépi szedést.

64. kép

A Bábolnai Állami Gazdaságban traktorvontatású géppel szedik fel a burgonyatermést.

65. kép

A jó munka meghozta gyümölcsét. A jó földben termelt, gondosan ápolt burgonyatáblán egészséges, nagy burgonyák mutatják a bő termést.

66. kép

Gyorsan telnek a zsákok.

67. kép

Hosszú prizmasorok bizonyítják, hogy szakszerű, gondos munkával nem elérhetetlen a holdankénti 100 mázsás burgonyatermés. Ezt számos állami gazdaság, termelőszövetkezet és egyénileg dolgozó paraszt bebizonyította már.

68. kép

Minden igyekezet, jó munka kárbaveszett fáradság, ha a megtermett burgonyát rosszul tároljuk.

A felszedéskor gondosan ki kell válogatni a sérült és betegyanús gumókat. Külön kell válogatni az étkezési és a vetőburgonyát is.

A vetőburgonyát árnyékos helyen, tiszta földre — nem gödörbe — 120—130 cm széles prizmába rakjuk. Mindaddig szabadon kell hagyni, amíg a levegő $+ 8\text{ }^{\circ}\text{C}$ fokra le nem hűl. Ha nem várhatók esős vagy fagyos éjszakák, lehűlés céljából fedetlenül kell hagyni. Hogy a felső réteg a napon meg ne zöndüljön, nappalra szalmával takarjuk be.

Leföldelés előtt a burgonyát még egyszer válogassuk át. A leföldelést akkor kezdjük meg, ha a napi középhőmérséklet 8 fok alá süllyed. A burgonya prizmára annyi száraz gabonaszalmát kell tenni, hogy az összenyomott állapotban is 30—40 cm vastag legyen. A szalmarétegre 10—20 cm vastagságú földréteget rakjunk.

69. kép

A földréteget a fagyok beálltával fokozatosan 30—40 cm-ig vastagítsuk meg. A szükséges földet a prizma mellől úgy kell kiemelni, hogy a prizmát takaró földrétegnek a talajjal érintkező széle mellett 30—40 cm széles padka maradjon.

70. kép

A szakszerűen tárolt burgonya veszteség nélkül telel át.

A bő termésből az új burgonyáig biztosítva van a mindennapi burgonyánk, a jövő évi termésünk is.

Az elmúlt években sok száz mezőgazdasági nagyüzem, több ezer egyénileg dolgozó paraszt bebizonyította, hogy a holdankénti 100 mázsás burgonyatermés elérhető. A lehetőség a kezünkben van. Vigyük győzelemre a 100 mázsás burgonyatermelési mozgalmat.

